

[Strøm.]

forslagets Behandling, har kunnet tage Stilling til dette store og principielle Spørgsmaal, og Ministeren har derfor valgt den Fremgangsmaade at lade Paragraffen udgaa — det er altsaa Anledningen til, at Paragraffen er blevet væk paa Turen fra Landstinget over til Folketinget. Imidlertid haaber jeg ikke, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder deraf drager den Slutning, at vi, for Socialdemokratiets Vedkommende i hvert Fald, ikke ønsker at give Ministeren Bemyndigelse til for Statsbanerne at erhverve, om fornødent ved Ekspropriation, de Arealer m. v., der udkræves til denne Forbindelse mellem Frederiksberg Station og Hovedbanegaarden.

Vi er inden for Socialdemokratiet interesseret i de bedst mulige Trafikforhold, hvad enten det drejer sig om Københavns Nærtrafik, eller det drejer sig om Trafikforhold andre Steder i Landet — jeg tænker ogsaa her paa Himmerlandsbanerne —, men det er jo rimeligt, at Rigsdagen ønsker de Forhold nærmere belyst, som staar i Forbindelse med den Paragraf, der blev væk paa Vejen fra Landstinget til Folketinget. Jeg haaber imidlertid, at den højtærede Minister vil føre Sagen frem saa hurtigt som gørligt her paa Rigsdagen, og jeg kan tilsige mit Partis velvillige Behandling af det Lovforslag, vi her behandler, og ogsaa — senere — af den Paragraf, der blev væk.

Hans Pinstrup: Paa mit Partis Vegne og i Henhold til den Redegørelse, den højtærede Minister har givet for Lovforslagets Indhold, skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Stæhr Johansen: Da den højtærede Minister for offentlige Arbejder fremsatte Lovforslaget i Landstinget, vakte det en ikke ringe Opsigt, ikke mindst i Anledning af § 2 i Lovforslaget. Denne er udgaaet, efter at det høje Landsting har behandlet Sagen, men det kan ikke nægtes, at denne § 2 var det Spørgsmaal, hvorom der kunde rejses den største Diskussion. De øvrige Paragraffer i Lovforslaget er saaledes, at vi fra vor Side fuldt ud kan anbefale at tiltræde dem. Det er de sædvanlige, som Tinget hvert Aar har faaet forelagt, som det allerede er sagt af det ærede Medlem Hr. Strøm.

Men selve det, at § 2 er blevet fjernet under Behandlingen i Landstinget, gør, at der er skabt nogen Usikkerhed for dem, som dette Problem vedrører. Der kan ikke være Tvivl om, at denne Bane fra Frederiks-

berg S-Station ind til Hovedbanegaarden og den Linieføring, som var nævnt i Bemærkningerne til Lovforslaget, da det blev fremsat i Landstinget, har skabt en vis Forventning ude paa Frederiksberg, men ogsaa for de Ejendomme, der muligvis bliver ramt af det, en vis Usikkerhed. Jeg maa derfor sige, at det ikke er med særlig Begejstring, vi fra vor Side ser, at denne Paragraf er gledet ud, uden at der fra Ministeren foreligger nogen som helst Udtalelse om, hvornaar man vil tage dette Spørgsmaal op. Det er en Usikkerhed, man derved bringer de interesserede Parter i, naar nu dette Spørgsmaal har været nævnt offentligt. Jeg vil derfor mene, at der er flere Spørgsmaal at rette til Ministeren i den Anledning. Det kan godt være, at det ikke er heldigt at gøre det her i Salen — der er mange Interesser, der bliver berørt af et saadant Lovforslag —, men vi fra vor Side vil i alt Fald mene, at det vil være rigtigt, at vi faar en hurtig Udvalgsbehandling, for jeg vil tro, at Ministeren i et Udvalg nemmere kan svare paa de Spørgsmaal af Interesse, det her drejer sig om.

I øvrigt vil jeg gerne gøre en enkelt Bemærkning vedrørende Administrationen af de eksproprierede Arealer. Statsbanerne har rundt omkring i Landet Arealer, som de ikke benytter, for naar de har planlagt Baner eller andre Anlæg, har de aldrig eksproprieret for lidt. Der findes adskillige Steder Arealer, som Statsbanerne endnu beslaglægger, og jeg maa sige, at det er mit Indtryk, at Administrationen af disse Arealer og i det hele taget den Maade, hvorpaa man stiller Kommunerne over for de af Statsbanerne eksproprierede Arealer, mange Gange skaber visse Vanskeligheder. I Forhandlinger om at faa overdraget saadanne ikke benyttede Arealer synes der at herske en ikke ringe Stivhed hos Statsbanernes Administration, og jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister, at der om muligt bliver en Lettelse paa disse Omraader. Jeg har selv et Par Eksempler, som jeg vil forbeholde mig at fremdrage i Udvalget. Men i al Almindelighed kan vi fra vor Side give Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger vedtaget af Landstinget, vor Anbefaling.

Steen: Jeg skal ikke her i Dag beskæftige mig med de Problemer, der var knyttet til den § 2, der fandtes i Lovforslaget, da det blev fremsat i det høje Landsting. Det, gaar jeg ud fra, faar vi nok en Lejlighed til. Med den Affattelse, i hvilket Lovforslaget nu foreligger, efter at det er be-